

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 3657 van 14 november 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Oegandese nationaliteit, op 5 september 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1 Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaarde de Ugandese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 6 maart 1978 te Kampala. U, woonde in Kiwoko (Luwero district). In januari 2005 sloot u zich aan bij het ‘FDC’ (Forum for Democratic Change). Pas in april 2005 liet u zich registreren bij de partij en begon u te werken als mobilisator voor de partij. Af en toe woonde u vergaderingen bij van het FDC. Nadat de leider van de partij net voor de verkiezingen werd vrijgelaten voerden jullie campagne. Op 13 januari 2006 kwam Besigye naar Luwero waar hij de mensen toesprak. Toen jullie na afloop van de toespraak aan het opruimen waren kwamen vier agenten naar u toe. U werd meegenomen voor ondervraging. U werd naar het politiebureau van Chikamolo gebracht waar u opgesloten werd. Na enkele dagen werd u verhoord. Er werden u vragen gesteld over Besigye en zijn intenties. Uiteindelijk werd u vrijgelaten. U zette gewoon uw activiteiten voor het FDC verder. Toen u op de dag van de verkiezingen op 23 februari 2006 wilde gaan stemmen bleek dat uw naam zozegzegd niet op de kiezerslijst voorkwam. Nochtans had u wel een ‘voters card’. Na de verkiezingen had u geen politieke activiteiten meer voor het FDC. U werkte in uw winkeltje. Op 30 juni 2006 kwamen drie agenten naar uw winkel. Ze arresteerden u en namen u mee. U werd in een cel opgesloten. U wist niet wat er gaande was. De volgende dag werd u uit uw cel gehaald voor gehoor.

Luitenant (E. M.) zei u dat hij van het hoofdkwartier van het 'Criminal Investigation Departement' was en dat u ervan beschuldigd werd rebellen te hebben geregistreerd. Hij vertelde u dat ze rebellen van het 'LRA' (Lord Resistance Army) en rebellen uit Congo hadden aangehouden en dat bleek dat die in Luwero bij het FDC geregistreerd waren. Toen u zei dat u hier niets van wist werd u geslagen en geschopt. Vervolgens werd u terug in uw cel gesmeten. De daarop volgende periode werd u nog meermaals ondervraagd, zonder resultaat. Een soldaat kwam u verschillende keren 's nachts uit uw cel halen waarna hij u verkrachtte. Hij beloofde u telkens u te zullen helpen. Uiteindelijk liet hij u op 20 juli 2006 ontsnappen door u in de vrachtwagen die melk kwam leveren te zetten. Achteraf bleek dat u in de Nakasungo Barracks opgesloten had gezeten. U werd in Luwero afgezet van waaruit u verde naar Kiwoko ging. Uw moeder zei u dat ze u Overal gezocht had. Nadat u zich omgekleed had bracht uw moeder u naar uw oom in Kampala. Uw oom regelde via zijn collega (H. M.) uw vlucht naar het buitenland. Op 16 september 2006 ging je naar Kenia van waaruit je op 18 september 2006 verder naar België reisde. Op 22 september 2006 vroeg je te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan."

1.2 Verzoekster voegt hieraan toe dat zij tijdens haar opsluiting en verkrachting in de gevangenis besmet raakte met het HIV-virus.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw engagement binnen het FDC in Luwero en meer bepaald in Kiwoko totaal niet geloofwaardig zijn.

Zo verklaarde u dat het FDC in Kiwoko ongeveer 200 leden telde (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 11 januari 2007, hierna CGVS, p.4). U slaagde er echter slechts in de namen van twee effectieve leden en van vier sympathisanten in Kiwoko te noemen (zie verhoorverslag CGVS, p.4). U slaagde er slechts in drie namen te geven van leden uit Luwero (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U vertelde dat u als mobilisator mensen moest overhalen zich te laten registreren bij de partij (zie verhoorverslag CGVS, pp. 4-5). U kon niet zeggen hoeveel mensen u zo ongeveer kon overhalen (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U zei dat het veel mensen uit uw dorp waren maar toch kon u slechts drie namen geven (zie verhoorverslag CGVS, p.5). Nochtans verklaarde u heel uw leven in het dorp gewoond te hebben (zie verhoorverslag CGVS, p.3). U verklaarde vijf keer een vergadering van het FDC in Luwero bijgewoond te hebben (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U slaagde er niet in te preciseren wanneer u deze vergaderingen precies bijwoonde (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U vermeldde dat er op 23 februari 2006 enkel presidentiële verkiezingen gehouden werden (zie verhoorverslag CGVS, p.8) terwijl er in werkelijkheid eveneens parlementaire verkiezingen gehouden werden die dag (zie documentatie in het administratieve dossier). Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u actief deelnam aan de verkiezingscampagne die door uw partij gevoerd werd voor de verkiezingen mag toch van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn (zie verhoorverslag CGVS, p.9). Naast de twee personen die samen met u aangehouden werden in januari 2006 kon u geen enkel ander lid van het FDC uit Kiwoko of Luwero opnoemen dat aangehouden werd (zie verhoorverslag CGVS, p.6). Dit is op zijn minst bedenkelijk te noemen daar u vertelde dat er veel leden gearresteerd werden, vooral tijdens de verkiezingstijd (zie verhoorverslag CGVS, p.6). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal identificeerde u de heer X als de heer X (zie verhoorverslag CGVS, p.4 en

bijlage en documentatie in het administratieve dossier). Op een andere foto die u getoond werd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal bleek u X te herkennen terwijl het in werkelijkheid om X gaat (zie verhoorverslag CGVS, p.2 en documentatie in het administratieve dossier). Er mag echter van u verwacht worden dat u zou weten hoe X en X eruit zien, daar u beweerde op 13 januari 2006 aanwezig te zijn geweest op de meeting in Luwero waar zij mede het volk toespraken (zie verhoorverslag CGVS, pp.8-9). U noemde verkeerdelijk Regan Okumu als de secretaris-generaal van de partij (zie verhoorverslag CGVS, p.6 en documentatie in het administratieve dossier). U kon niet zeggen wie de schatbewaarder van het FDC was (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U beweerde verkeerdelijk dat Betty Kamia aan het hoofd van de vrouwenafdeling van het FDC staat (zie verhoorverslag CGVS, p.8 en documentatie in het administratieve dossier). U was niet in staat te zeggen welke functie Suleiman Kiggundu en Sam Njuba vervullen binnen het FDC (zie verhoorverslag CGVS, p.8 en documentatie in het administratieve dossier). U beweerde dat Syda Bumba parlamentslid van FDC is voor Luwero (zie verhoorverslag CGVS, p.6). Dit is niet correct (zie documentatie in het administratieve dossier). Naast Syda Bumba en Elaya Kategaia kon u geen enkele ander parlamentslid van FDC noemen (zie verhoorverslag CGVS, p.7). Aangezien u verklaarde sinds april 2005 als mobilisator actief lid te zijn geweest van het FDC in Kiwoko, Luwero mag van u verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van bepaalde gegevens met betrekking tot de partij en met betrekking tot uw activiteiten en uw lidmaatschap in Kiwoko, Luwero. Uw kennis hieromtrent bleek echter ontoereikend te zijn.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas eveneens aangetast door een aantal tegenstrijdige verklaringen die u voor de verschillende Belgische asielinstanties aflegde.

U vertelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op de dag van de verkiezingen niet kon gaan stemmen omdat u geen kiezerskaart had (zie verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 8 november 2006, hierna DVZ, punt 41). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u wel een kiezerskaart had en gaf u zelfs een uitgebreide beschrijving van deze kaart (zie verhoorverslag CGVS, p.10 en bijlage). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd op het Commissariaat-generaal zei u dat u misschien verkeerd begrepen werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verhoorverslag CGVS, p.10). U slaagde er echter niet in deze bewering verder te staven. In het administratieve dossier is er evenmin enige indicatie terug te vinden die hierop zou kunnen wijzen. U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 30 juni 2006 aangehouden werd en dat u pas op 28 juli 2006 erin slaagde te ontsnappen (zie verhoorverslag DVZ, punt 41). Op het Commissariaat-generaal vertelde u echter dat u reeds op 20 juli 2006 ontsnapte (zie verhoorverslag CGVS, p.14). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd verklaarde u dat u op 20 juli 2006 ontsnapte nadat u twintig dagen opgesloten had gezeten (zie verhoorverslag CGVS, p.14), hetgeen echter geen verantwoording vormt voor uw incoherente verklaringen.

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken een 'membership registration form' van het FDC (met nummer 441844) voor. Een dergelijk document houdt echter geen enkel bewijs in voor uw engagement binnen het FDC en doet bijgevolg geen afbreuk aan hogervermelde vaststellingen.

Verder was u niet in het bezit van enig ander document dat een controle van uw identiteit en reisweg mogelijk maakt.

Uw verzoek schrift ter instelling van een dringend beroep bevat geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen."

3.2 Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoekster betoogt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder: CGVS) heeft nagelaten te motiveren waarom haar lidmaatschap op zich al geen aanleiding zou geven tot een daadwerkelijke en persoonsgerichte vervolging, gezien FDC-leden door de Oegandese autoriteiten vervolgd worden, er geen vrijheid van pers, woord en vereniging is en arrestaties willekeurig gebeuren. Hiertoe verwijst verzoekster naar het "Uganda Country Report on Human Rights Practices 2006", toegevoegd aan het verzoekschrift.

3.3 De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster geen begin van bewijs aanbrengt met betrekking tot haar identiteit, noch haar reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (R.v.St., nr. 133.153, 25 juni 2004).

De motivering van de bestreden beslissing aangaande (i) verzoeksters ontoereikende kennis omtrent de partij, belangrijke personen binnen deze partij en de verkiezingen, waardoor de geloofwaardigheid van haar verklaringen over het actief lidmaatschap van het FDC ondermijnd wordt (ii) verzoeksters tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het al dan niet in het bezit geweest te zijn van een kiezerskaart (iii) haar tegenstrijdige verklaringen over de data waarop zij aangehouden en vrijgelaten werd, wordt door verzoekster niet weerlegd. Derhalve worden deze motieven als vaststaand en niet-betwist beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

De stelling van verzoekster dat haar lidmaatschap van het FDC op zich aanleiding geeft tot een daadwerkelijke en persoonlijke vervolging kan aldus niet weerhouden worden, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot dit lidmaatschap. De bestreden beslissing bevat wel degelijk een uitgebreide motivering op dit punt, die steun vindt in het administratief dossier.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de verhoorverslagen van DVZ en het CGVS en dat verzoekster tijdens die gehoren de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Verzoekster ondertekende het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee zij te kennen gaf dat de door haar verstrekte inlichtingen oprecht zijn. Zij maakte geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het Commissariaat-generaal. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., X., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., X., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

4.1 Verzoekster vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en zij wenst te benadrukken dat zij in haar land onmogelijk kan rekenen op een afdoende medische verzorging en begeleiding, gelet op haar besmetting met het HIV-virus. Zij kan onmogelijk terugkeren, gezien de onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst. Aan deze vraag werd volgens verzoekster geen gehoor gegeven in de bestreden beslissing, zodat deze opnieuw niet afdoende gemotiveerd werd en een schending uitmaakt van de zorgvuldigheidsverplichting.

2 De Raad merkt vooreerst op dat hij, overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming, te oordelen over de vraag of verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt ter ondersteuning van haar vraag om subsidiaire bescherming. De ongeloofwaardigheid van haar

asielrelaas mede in acht genomen, kan aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 november 2007 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.